

WOENSDAG 6 JANUARI.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 in de drie maanden. —

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Buitenlandische berigten.

RUSSLAND en POLEN.

St. Petersburg, 26 dec. De St. Petersburgsche courant behelst het volgende keizerlijk rescript aan den Britschen admiraal Stopford:

» Wij Nikolaas I., bij Gods genade keizer en auto-kraat aller Russen, enz., enz. Wenschende u onze bijzondere welwillendheid te bewijzen wegens de krijgsverrigtingen en buitengemeene diensten, waardoor gij uwen ijver ten beste van ons bondgenootschap met Zijne Sultanische Majesteit hebt aan den dag gelegd, hebben Wij u benoemd tot ridder der tweede klasse onzer orde van den grootmartelaar en zegewinner Joris. Wij zenden u hierbij de ordeteekenen en blijven u toegenegen.

St. Petersburg, 16 (28) nov. 1840.

Op gelijke wijze zijn de Oostenrijksche contre-admiraal *Randeira*, en de Britsche kapitein commodore *Napier* tot ridders der St. Joris orde, 3^e klasse, benoemd. — De contre-admirals *Kulitschkin*, *Melischeff* en *Durassoff* hebben den rang van vice-admiralen gekregen. (Pr. St. Zeit.)

— Onze dagbladen deelen nu ook de keizerlijke ukase van 5 (17) sept. mede, waarbij magtiging verleend wordt tot het sluiten van eene 4 pCts. leening bij *Hope en Comp.* te Amsterdam.

De *Handelszeitung* van den 24sten december behelst de volgende officiële verklaring: » Het is ter kennis van den minister van financiën gekomen, dat slechtgezinde personen geruchten uitstrooijen als waren er gewichtige veranderingen in het tolltarief op hande, ten nadeele der vaderlandsche nijverheid; tot geruststelling der fabriekanten wordt gevolgelijk hierbij aangekondigd dat die geruchten niet den minsten grond hebben. (K. Z.)

ITALIE.

Rome, 22 dec. Ofschoon het Modenesche dagblad *De voce della verità* tot nog toe alle onderhandelingen met don Miguel wedersprak, zoo vernemen wij toch uit geloofwaardige bron, dat zij nu zoo ver gevorderd zijn, dat eerlang zijn afstand van den Portugesch troon te wachten is. Rome zou zijne verblijfplaats blijven, en hij zou den titel van majestelt, prins van Braganza, veeren. Een gedeelte der inkomsten van zijne aanzienlijke domeinen wordt hem door de Portugesch regering, ofschoon zonder directe administratie, verzekerd.

(Allg. Zeit.)

— Het *Diario di Roma* deelt de volgende statistieke opgaven omtrent de bevolking van het koninkrijk Napels, dezer zijde van den Faro, mede. Den 1sten januari 1840 bedroeg de bevolking 6,113,259 zielen, waarvan 3,089,008 van het mannelijke, en 3,104,250 van het vrouwelijk geslacht. Sedert het voorgaande jaar was de bevolking met 39,194 zielen vermeerderd. Geboren werden er, in den loop van 1839, 226,087 kinderen; namelijk 116,142 jongens, 109,945 meisjes. Gestorven zijn 186,893 personen, 96,273 van het mannelijk, 90,620 van het vrouwelijk geslacht. Vergeliken met het voorgaande jaar werden er 6,074 kinderen meer geboren; er stierven 19,661 personen meer, en er werden 9,136 huwelijken minder gesloten. Onder de overledenen waren er 37 meer dan 100 jaren oud, 15 mannen en 22 vrouwen. De bevolking bestaat uit 29,783 priesters, 12,751 monniken, 10,449 nonnen, 25,572 civiele en militaire beambten, 5,981 openbare door de regering bezoldigde onderwijzers, 7,920 regtsgeleerden, 15,906 geneeskundigen, 12,660 handeldrijvende, 13,476 beoefenaars van fraaie kunsten, 546,420 uitgeoefenaars van kunsten en handwerken, 1,823,080 landbouwers, 70,970 herders, en 31,190 zeelieden.

OOSTENRIJK.

Weenen, 27 dec. De *Wiener Zeitung* behelst eene hernieuwing des verbods tegen hazardspelen van alle soort. Daarbij wordt opmerking gemaakt op de bepalingen van het strafwetboek van 3 september 1803, krachtens welke het spelen van een verboden spel zowel aan den speler als aan dengene die er zijn huis toe leent, met eene boete van 900 florijnen, of, bij onvermogen, met gevangenis van 1 tot 3 maanden, gestraft wordt.

PRUISSEN.

Berlijn, 30 dec. Particuliere berigten uit Parijs uitden de bezorgdheid dat de heer *Guizot* niet lang meer aan het roer zou blijven, en dat het, ook bij de vreedzaamste gezindheid van *Lodewijk Philips*, de oorlogspartij gelukken zal, hare heillooze plannen door te zetten. Wij zien en hooren niets van krijgstoerusting bij ons, uitgenomen dat de militairen patronen maken, die ook in alle geval voor de nieuwe peroussie-geweren zouden moeten gemaakt zijn. (K. Z.)

Keulen, 2 jan. Sinds eenigen tijd opent zich voor de bewoners der Pruisische Rijn-provincie het nitaigt op herstelling eener ijzerbaan-gemeenschap met de hoofdstad. Rijn, Wezer, Elbe en Oder zullen spoedig op een' afstand van ééne of anderhalve dagreize van elkander gebragt worden. Hieraan hechten zich zeer gunstige combinatiën voor handel en verkeer, voor nijverheid en nering. Inzonderheid zijn onze blikken gerigt op de groote onderneming van regeringswege, over eene streek van 48 mijlen van Halle over Mühlhausen en Kassel tot Lippstad, voor gemeenzame rekening van Pruisen en Keurhessen. Daardoor komt de Neder-Rijn in de naaste en snelste gemeenschap met Thuringen, den Harz, het zuid-oostelijke Duitschland met Leipzig en Dresden. (K. Z.)

ENGELAND.

Londen, 31 dec. H. M. zal zich waarschijnlijk den 23sten januari van Windsor naar Londen begeven, om den 26sten het parlement in persoon te openen. Men denkt dat het hof ongeveer eene maand in de hoofdstad doorbrengen en dan naar Windsor wederkeeren zal, om aldaar tot het laatst van april te blijven.

— Volgens berigten uit Wallis, vreesde men aldaar voor nieuwe oproerige bewegingen der Chartisten, en waren alle maatregelen ter voorkoming of betengeling daarvan genomen.

— De alhier uit Lissabon ontvangen berigten loopen tot den 23sten december. Toen werden de maatregelen tot afwering van een gevreesden inval der Spanjaarden nog ijverig voortgezet. Men vermoedde dat deze, bijaldien de bestaande hoop op minnelijke schikking, door tusschenkomst van Engeland, mocht verijdeld worden, hunnen aanval naar den kant van Braganza doen en de provinciën Tralasmontes en Minho overmeesteren zouden; om die in bezit te houden tot zoo lang aan de eischen van het Spaansche regentschap voldaan zou wezen.

Londen, 1 jan. Gisteren zijn te Liverpool berigten uit New-York tot 10 december ontvangen. De boodschap van den president was nog niet in het kongres voorgedragen, omdat het aantal der tegenwoordige leden nog steeds niet groot genoeg was om eene wettige vergadering te vormen. De kamer stelde die plegtigheid van dag tot dag uit. De sneeuw, welke de straatwegen bedekte, belette de leden naar Washington te komen. Met den volgenden post geloofde men echter des presidents boodschap te zullen kunnen verzenden.

— Volgens berigten uit Rio-Janeiro, dd. 18 october, had de Braziliaansche minister van financiën nog niet aan het publiek doen kennen de wijze, waarop hij voornemens was zich de benoedigde gelden te verschaffen.

— Baron *Mounier*, gewezen secretaris van *Napoleon*, tegenwoordig staatsraad, inspecteur van de koninklijke gebouwen in Frankrijk, die zich eenigen tijd alhier opgehouden heeft, is voor eenige dagen, na eerst nog een bezoek bij den hertog van *Wellington* op het land afgelegd te hebben, naar Parijs teruggekeerd. Algemeen wordt het er voor gehouden, dat de baron geene andere zending gehad heeft dan de observatie van den geest en de denkwijze hier te lande. De kring zijner verkeerling bepaalde zich tot eenige voornamen Tories; voor zoo veel wij weten, heeft hij geene bezoeken bij de leden van het gouvernement afgelegd.

FRANKRIJK.

Parijs, 2 jan. Gisteren middag ten 4 ure hebben HH. MM. het corps diplomatique ontvangen, en is de volgende aanspraak door den heer *d'Appony* aan Z. M. gedaan:

» Sire! Door de plegtigheid van den dag van heden rondom uwen koninklijken persoon vereenigd, heeft het corps diplomatique de eer aan Uwe Majesteit zijne eerbiedsbetuiging en zijne wenschen te komen aanbieden.

» Gedurende het afgelopen jaar heeft de Voorzienigheid wederom nieuwe weldaden over ons uitgestort; het behoud van de staatkundige rust in Europa, en de bescherming, waarmede zij onophondelijk het leven van Uwe Majesteit heeft bewaard, zijn dieerbare gunsten, waarvoor wij haar op het levendigste dank zeggen.

» Wij zijn gelukkig in de gedachten, dat de wijsheid der kabinetten orde en vrede zal weten te handhaven, en dat, ten gevolge van hunne overeenstemming, Europa zal voortgaan op den weg, tot vermeerdering zijner welvaart geopend.

» Gebeurtenissen, dierbaar aan het vaderlijk hart, vereischen onze gelukwenschen. Het behage Uwe Majesteit deze met welgevallen aan te nemen, alsmede de zeer opregte wenschen, welke wij vormen voor het geluk van Frankrijk, voor het Uwe en voor dat van uw doorluchtig geslacht.

De koning heeft geantwoord: » Met geheel mijn hart vereenig ik mij met u allen, om der Voorzienigheid dank te betuigen voor de weldaden, welke zij over ons heeft uitgestort, gedurende den loop van het verstreken jaar, en voor de goedheid, waarmede zij op nieuw mijn leven heeft bewaard. Ik ben gevoelig voor hetgeen gij mij ten dien aanzien zegt.

» Gij weet, welken prijs ik steeds hecht aan den voortdur der staatkundige rust, welke Europa geniet, alsmede aan de handhaving van den algemeenen vrede. Overtaigd, zoo als ik ben, dat het tevens het belang is van Frankrijk, en dat van alle andere staten, zal niets in staat zijn mijne pogingen te verlaanwen, om mede te werken met al de souvereinen, ten einde deze zoo groote weldaad aan onze volken te doen behouden; en ik hoop met u, dat in het jaar, hetwelk zich thans voor ons opent, de wijsheid der kabinetten den vrede geheel zal bevestigen.

» Ik ben zeer gevoelig voor de gelukwenschingen van het corps diplomatique en voor de wenschen, welke gij mij, in zijnen naam, aanbiedt, voor Frankrijk, voor mijn geslacht en voor mij.

Brussel, 3 jan. De *Belgische Courant* zegt het volgende: Wij vernemen, dat de minister van financiën van de koning te bewerkstelligen heeft, om overschrijvingen te bewerkstelligen van de *Revue de la Dette* van het grootboek der koning, om scheidt gisteren bij het overnemen van de ministerie van financiën te worden afgevoerd.

Binnenlandsche berichten.

's Gravenhage, 3 Jan. Bij gelegenheid van het nieuwjaar is er II. vrijdag, ten hove dejeuner en diner geweest.

Het bal, gisteren avond, door HH. MM. den koning en de koningin, op het paleis in het Noordeinde gegeven, is zeer luisterrijk geweest. Hetzelve werd bijgewoond door de leden van het koninklijk geslacht, het corps diplomatique, 's konings ministers, de leden van den staatsraad, vele generaals en andere hoofd- en mindere officieren der land- en zeemagt, ambtenaren, enz.

— Z. Exc. de gouverneur van Zuid-Holland heeft dezer dagen aan de daarbij belanghebbende en betrokken autoriteiten in die provincie eene circulaire toegezonden, houdende herinnering aan het verbod tot het deelnemen in vreemde of buitenlandsche loterijen.

— Naar men vernesmt, zijn door Z. M. onderscheidene generaals, benoemd, en op pensioen gesteld of hebben eene andere bestemming gekregen. Onder de nieuw benoemden behooren de kolonel *Napveu*, adjudant des konings, en de kolonel van de afdeling grenadiers, *Evers*, welke tot provinciaal kommandant van Zuid-Holland en gouverneur dezer residentie benoemd is, in plaats van den luitenant-generaal *Suonckaert van Schauburg*, die zijn pensioen heeft bekomen. Voorts zou, naar men verzekert, op pensioen gesteld zijn de luitenant-generaal *Capelle*, die in het kommando der vesting Maastricht vervangen zou worden door den tot luitenant-generaal bevorderden generaal-majoor *des Tombe*; gelijk mede de luitenant-generaal graaf *van der Goltz*, de generaal der infanterie baron *Chassé*, de luitenant-generaal *Boreel* en de generaal-majoor *Posson*, aan welke beide laatste aanzienlijke hofbetrekkingen zouden zijn opgedragen. Nog is de luitenant-kolonel bij de afdeling grenadiers, *van Poolsum Booy*, tot kommandant van de 9de afdeling benoemd. Onderscheidene hoofd-officieren worden genoemd, als tot generaals bevorderd of op pensioen gesteld; onder de eersten zou de kolonel *Hulst* behooren. Nog zegt men, dat de generaal-majoor *Klerck* van Breda naar deze residentie zou verplaatst worden, om het kommando over de zich hier bevindende brigade te voeren.

— Nog zouden gepensioneerd zijn: de generaal-majors *van Gorkum*, *Paravicini di Capelli*, *Kuytenbrouwer*, *van Quadt*, *de Muralt*, *van Duijnen* en *Bayelaar*; benevens de kolonel *Ekssteen*, wien tevens de rang van generaal-majoor zou zijn verleend; en de kolonel *de Ranitz*. (*Handelsblad*.)

— Tot kommandanten der afdelingen zouden voorts benoemd zijn, de kolonels: *de la Rochelle*, bij de 7de afdeling; *van Boelen*, bij de 5de afdeling, en *van der Heyden*.

Men verzekert ook, dat de op pensioen gestelde luitenant-generaal *Boreel* tot opperstalmeester en de generaal-majoor *de Posson* tot opperjagermeester van Z. M. zouden benoemd zijn.

— Naar men vernesmt, heeft Z. M. dezer dagen bepaald, dat, voorloopig en tot nader bevel, geene vervolgingen zullen worden ingesteld ter zake van veroordeelingen en boeten wegens ongeoorloofde godsdienstige bijeenkomsten.

— Z. M. heeft dezer dagen een besluit genomen, waarbij bepalingen zijn gemaakt tot regeling der uitvoering van de wet van 27 december 1840 (*Staatsblad* n. 77), ingevolge van welke het amortisatie-syndicaat met den laatsten december 1840 zal zijn ontbonden. Eene der bepalingen van dat besluit brengt mede, dat alle hoofd-ambtenaren en geëmplojeerden bij die instelling, in derzelver respectieve betrekkingen, tot den laatsten april 1841 gecontinueerd en verbonden zullen zijn aan de dienst van eene commissie, tot afdoening der zaken, die bij dat besluit is ingesteld; welke commissie zal bestaan uit de tegenwoordige leden der permanente commissie van het amortisatie-syndicaat, en aan welke, onder anderen, is opgedragen, het in gereedheid brengen der rekeningen en verantwoording van de gezegde permanente commissie, over de zes laatste maanden van 1840, om, in eene, vóór den 1sten mei 1841, te houden algemeene bijeenkomst dergenen, die op den 31sten december 1840 leden van het amortisatie-syndicaat waren, opgenomen en gesloten en daarmede verder zoodanig gehandeld te worden, als bij artikel 48 der wet van 17 december 1822 (*Staatsblad* n. 49) is voorgeschreven.

Die commissie is tevens, niterlijk tot den 30sten april 1841, belast met de waarneming van het beheer der zaken, welke, tot hier toe, aan de permanente commissie uit het amortisatie-syndicaat waren opgedragen.

— Voorts vernesmt men, dat de heer *J. A. Ber-*
man, lid van de permanente commissie uit het amortisatie-syndicaat, en als zoodanig bij het amortisatie-syndicaat belast met het bestuur der domeinen en groote wegen en vaarten, benoemd is tot administrateur der domeinen van prins *Frederik der Nederlanden*.

— In de *Javasche Courant*, van 16 september II., leest men:

Het heeft Z. M. den koning behaagd, bij hoogstdezelfs besluit van den 15den februari jl., n. 7, aan den met verlof in Nederland aanwezigen ambtenaar *A. Bekking* een eervol ontslag uit 's lands dienst te verleenen, onder toekennig van pensioen.

Door Z. Exc. den waarnemenden gouverneur-generaal van Nederlandsch Indië zijn de navolgende dispositiën genomen: tot translateur voor de Engelsche taal te Batavia, *J. Olivier*, onlangs uit Nederland aangekomen; tot waarnemend landmeter en rooimeester te Soerakarta, de gepensioneerde ambtenaar *J. J. Flikkenschild*. — Op verzoek eervol uit 's lands dien ontslagen: de ingenieur der 3de klasse, bij den waterstaat en 's lands gebouwen te Soerabaja, *D. van Aalst*. — Gepensioneerd, de majoor der sappeurs, *H. A. Poth*, en de kapiteins der infanterie, op non-activiteit, *H. C. Gilly*, *de Montela* en *F. J. W. Hallwachs*.

Mengselwerk.

Financiële beschouwingen.

IETS OVER DE FINANCIËLE AAN-
GELEGENHEDEN VAN HET RIJK.
(s Gravenhage en Amsterdam bij
de GEBROEDERS VAN CLEEF.)

(Vervolg en slot).

(Ingezonden.)

Is de verwerping der leeningwet eene handeling geweest, die men moet toejuichen, en valt het slechts te betreuren, dat de Staten-Generaal later hunne toestemming tot andere leeningen gegeven hebben — even zoo ware het zoogenaamde kapitalisatie-kontrakt op zich zelf een voortreffelijke maatregel, bijaldien niet ter gelijker tijd aan de handelsmaatschappij voor eene reeks van jaren zulke bovenmatige winsten verzekerd waren geworden. Immers, het kapitalisatie-kontrakt levert het eerste en daarom te meer heugelijke bewijs, dat de regering niet slechts aan het maken, maar ook aan het aflossen van schuld denkt. Het is voor de eerste keer, dat men zich opofferingen voor het tegenwoordige getroost, om de toekomst te verligten. De derving van drie millioen gulden jaarlijks, van nu tot het jaar 1849, moge hard vallen, dubbel en tiendubbel hard; terwijl, in stede van deze som door gepaste bezuinigingen in te winnen, de nijvere burger en de werkman ze moet opbrengen; doch hoe schoon is niet ook het voortuitzicht, dat na 1849 de bijdragen der Overzeesche bezittingen vijf millioen gulden jaarlijks meer zullen bedragen. Eere hem, die het denkbeeld, de schuld aan de handelsmaatschappij alzo geleidelijk af te doen, heeft ontworpen en tot rijpheid gebracht; die zich ook jegens de schuldeischers van den staat door dezen eersten wezenlijken en gewichtigen stap tot de zoo wenschelijke schuldvermindering, hoogstverdienstelijk heeft gemaakt. Doch schande voor hem, die een zoo schoon plan van alzeszelfs waarde heeft beroofd, door de inlassching van verderfelijke, verfoeilijke voorwaarden, die echter geinlijk nog voor wijzigingen en verbeteringen vatbaar zijn!

Eene hooge mate van bevreesding moet het verwekken, dat de heer graaf *VAN DEN BOSCH* het in zijnen brief (bladz. 35—46 van het onderhavige geschrift) zoo doet voorkomen, alsof deze jaarlijkse afbetaling van 3 millioen voor het rijk verloren wierd. Is vermindering van schuld dan geene aanwinst? En zoude, indien men de 3 millioen, noch door bezuinigingen noch door verhooging van belastingen, wilde uitwinnen, niet jaarlijks eene gelijke som door het rijk kunnen worden opgenomen, zonder dat daardoor de hoofdsom der schuld vermeerderd? Immers, het is vrij onverschillig, of de staat aan de handelsmaatschappij, dan wel aan particulieren schuldig is; dit laatste moet, volgens de zinswijze van den heer *VAN DEN BOSCH*, zelfs de voorkeur verdienen, anders zou hij de handelsmaatschappij niet in eene hebben willen afbetalen.

Onderzocht men, waardoor verder het verschil ontstaat tusschen de sommen, door den voormaligen en den tegenwoordigen minister van koloniën als baten der Overzeesche bezittingen opgegeven, zoo vindt men, dat de opbrengt der produkten van het jaar 1841 door den eersten op f 4,326,968 hooger dan door den laatsten is

geraamd. Maar lieve hemel! op de raming der produkten komt het immers volstrekt niet aan; de koopers in de veilingen zullen zich niet in het allerminst daarom bekreunen, evenmin als om de staten, waarop de middenprijzen zijn uitgetrokken. Deze staten zijn eene aardige toegave tot het boekske, daar niet alle makelaars zulke nauwkeurige aantekeningen van den afloop der veilingen hebben gehouden als de heer *M. J. Jacobson*; doch dezelve zullen geen den minsten invloed uitoefenen op de, van geheel andere omstandigheden afhangelende, resultaten der veilingen.

Het denkbeeld, dat de prijzen der produkten altijd ten naasten bij op de sedert een aantal jaren bereikte *middenprijzen* zullen nederkomen; dat, zoo het eene jaar wat minder mogt opleveren, het volgende of een der volgende jaren dat mindere zal herstellen, is aandruischende tegen alle ondervinding. Van koloniale produkten evenmin als van eenig ander voorwerp van handel of consumtie laat zich met eenige zekerheid de prijs voor eene reeks van jaren vooruit berekenen. Staten en tabellen van het verleden geven eene handleiding voor de toekomst, waar het van de werking der natuur afhangt of wat wij met den naam van *toevallige bestempelen*. Zoo laat zich met een hoogen graad van waarschijnlijkheid het aantal geboorten, huwelijken of sterfgevallen in zeker land of onder een zeker getal personen, — of bij eene groote massa van gebouwen of schepen, het getal der brand- of zeeschaden berekenen. Zoo ook mag de heer *VAN DEN BOSCH* met tamelijk veel juistheid voorspellen, in welke evenredigheid het door Z. Exc. ingevoerde stelsel van culture, de productie van het eene of het ander artikel zal vermeerderen. Doch dit kan niet geschieden, waar niet de natuur, maar een zamenloop van niet te voorzien omstandigheden en de vrije wil, ja zelfs de luim van het publiek, beslissen. Of zoude het niet zotheid zijn, uit de middenprijzen der grondeigdommen of publieke effecten in de laatste 10, 20 of 50 jaren den stand derzelve gedurende het jaar 1841 te willen opmaken?

Men zegge niet, dat de prijs der publieke effecten van veelvuldige wisselvalligheden afhankelijk en daarom zoo moeilijk te berekenen is. Deze wisselvalligheden bestaan niet minder bij produkten, althans bij koloniale produkten. Uit eene vergelijking der vermeldde staten, welke de uitkomsten der veilingen nauwkeurig opgeven, met de officiële noteringen der publieke effecten, blijkt, dat de prijzen dezer laatste, in weerwil der gewichtige staatkundige gebeurtenissen, op verre na niet zoo aanzienlijk, als die van de koffij, suiker, indigo enz. gevarieerd hebben. De koffij, die in het jaar 1830 tegen 21 centen verkocht werd, zien wij in 1832 op 42 centen, dus juist op het dubbele; den suiker in juni 1836 op 47½ en eenige maanden later op 36½ genoteerd, enz. Zulke reuzensprongen in de waarde der publieke effecten komen schier nooit voor of behooren toch tot de zeldzame uitzonderingen. En evenwel zal niemand uit de middenprijzen van vroegere jaren gevolgtrekkingen voor de toekomst willen afleiden.

De minister van koloniën heeft derhalve zeer wel gedaan, bij zijne berekeningen over het jaar 1841 niet de *middenprijzen* der tabellen van den heer *VAN DEN BOSCH*, maar de *prijzen der laatste veilingen* tot grondslag te nemen; even als een minister van financiën bij eene te negociëren leening steeds de noteringen der laatste dagen of maanden, niet de middenprijzen van vele jaren op het oog heeft. Zoude zich een minister in de Fransche kamer niet aan algemeene bespotting blootstellen, wanneer hij, om 400 millioen geld te bakomen, eene leening van 800 millioen kapitaal voorstelde, omdat de middelprijs der 5 pCts. Fransche rente sedert 50 jaren niet meer dan vijfzig pCt. is geweest? — Ook deze f 4,326,968, waaraan in de onderhavige brochure zoo veel waarde wordt gehecht, zijn dus hersenschimmig. Voorzeker bestaat er eenige kans, hoe gering dan ook, dat de in de veilingen van 1841 te bereiken prijzen de middenprijzen der vroegere jaren zullen evenaren of zelfs overtreffen, doch de goede orde vereischt geene hoogere dan de laatst bekende prijzen tot grondslag van berekeningen te nemen. Al te veel misrekeningen en teleurstellingen hebben in ons rijk plaats gehad; al te dikwerf heeft men de verwachtingen te hoog gespannen en zich daardoor groote wederwaardigheden berokkend, dan dat men niet eindelijk den biteren weg zou moeten inslaan.

De uitvoering van het plan, om het departement van koloniën met een kapitaal van verscheidene millioenen te voorzien, ten einde de mindere opbrengsten der veilingen te dekken, zoude slechts tot nieuwe verwarringen aanleiding geven.

Beter ware het misschien, bij de opstelling der begroo-

tingswetten, nog *logers* dan de laatste veilingen tot grondslag te nemen en de eventuele meerdere opbrengst op de begroeting van het volgend jaar te brengen.

Eindelijk wordt in het onderhavig geschrift (bladz. 44) beweerd: »dat de assurantie, die thans van de produkten » voldaan moet worden, vergeleken met die, welke, » ware de handelmaatschappij afbetaald geweest, ge- » dord zou zijn geworden, almede een verschil ople- » vert van f 800,000.»

Een der tegenwoordige ministers heeft, bij verdediging van het zoogenaamde kapitalisatie kontrakt toegestaan, dat de schuld aan de handelmaatschappij dit nadeel oplevert, dat alle goederen bij particulieren, moeten worden verzekerd, hetgeen juist geen groot vertrouwen der handelmaatschappij voor het tegenwoordig bewind doet onderstellen. Nopens het feit kan derhalve geen twijfel bestaan. Doch is het waarschijnlijk, dat het daaruit voortgevloeide verlies zoo alleraanzienlijkst is? Dikwerf heeft men bezwaren van assuradeurs vernomen, dat, ten gevolge der grootere concurrentie, de premien van assurantie zoo zijn verminderd, tot zelfs onder de wezenlijke waarde, zoo dat de Engelsen en Duitschers aan onze beurzen assurantiën deden bezorgen. Indien die bezwaren ongegrond, indien in tegendeel de premien zoo overdreven hoog zijn, dat die van de verzendingen der handelmaatschappij alleen aobt tonnen gouds zulvere winst jaarlijks opleveren, — zouden er dan niet vele nieuwe assuradeurs en assurantie-maatschappijen ontstaan zijn? Welke vrije speculatie levert hedendaags zulke buitensporige winsten, zonder dat de mededinging ze spoedig vermindert? — Om alle deze redenen mag men aannemen, dat het vermelde cijfer vrij wat overdreven is. Intusschen is het allezins waarschijnlijk, dat, behoudens de gevaren van oorlog, het rijk veel betere rekening zou vinden, door de transporten van en naar de Oostindische bezittingen niet te verzekeren, of, zoo als men het in de vaudeling noemt, zelf assuradeur te zijn. Ten onregte zou het belang der assurantie-maatschappijen daartegen worden in het midden gebragt. Geen stand heeft geregte aanspraak op monopolien. Indien de staat zich opofferingen getroost tot aankweeking en ondersteuning van fabrieken, zoo geschiedt dit niet ten believe van enkele fabriek-eigenaars, maar, omdat het welzijn van vele duizenden van het bestaan en den bloei dier groote ondernemingen afhangt. Bij assurantie-maatschappijen is dit goenszins het geval.

Zie hier dan al de punten behandeld, waarop de heer VAN DEN BOSCH het sustenu grondt, dat, bij aanneming der leeningwet van 56 milioen en afdoening van schuld aan de handelmaatschappij, 's rijks schatkist met ruim acht milioen guldén jaarlijks meer door de koloniën zou geschrapt zijn geworden; — punten, die, bij een ernstig onderzoek, voor het grootst gedeelte niets-beteekenende becijferingen of liever hersenschimmen blijken te zijn, zoodat leden der Tweede Kamer en dagbladen der hoofdstad zich niet zonder schaamte hunne uitspraak zullen herinneren: »dat de geheele toekomst van ons rijk in het onderhavige boekje opgesloten ligt.»

Wel is waar, het plan, om de grondeigendommen van den staat op Java te verkoopen of te verpanden, is van hoog gewigt. Met veel belangstelling werden de *ingezonden stukken* in het *Algemeen Handelsblad* gelezen, waarin dit onderwerp van tijd tot tijd ter sprake is gebragt. Doch de uitkomsten van het nieuwe stelsel van cultare op Java schijnen nog niet in al haren omvang duidelijk genoeg gebleken te zijn, om met zekerheid over zulke plannen te kunnen oordeelen. Veel zal bij hare versterking van de gunst of ongunst van het publiek afhangen; — moeilijk zal het wellicht zijn, de eerste te herwinnen. Het zij hier slechts herinnerd, dat onder het bestuur van den tegenwoordigen minister van financiën de prijs der, *ontvoorwaardelijk*, door het rijk gewaarborgde 5 pCts. rentende effecten ten laste der Oerzeesche bezittingen tot ruim 6 pCt. onder der part is gezonken, dus lager staat dan alle 4 pCts. Europese effecten, de Belgische alleen uitgezonderd, waarvan de genoteerde prijs als nominaal is te beschouwen.

Onder zulke omstandigheden zoude het plan eener hoogstaapzienlijke leening, met verpanding van landerijen in Java, bezwaarlijk ten uitvoer kunnen gebragt worden, — waar zouden koopers daarvoor te vinden zijn? Ook ten deze zal alles van het meerdere of mindere vertrouwen op het moederland afhangen. Men behoort daarom vooral niet uit het oog te verliezen, welke noodlottige vermindering 's rijks krediet heeft ondergaan, sedert de tegenwoordige minister van financiën zijne taak heeft aanvaard. — Eene vergelijking der officiële beursnoteringen zal daarvan het best doen blijken.

De prijzen der nationale effecten waren

	op 1 juli 1840.	op 1 jan. 1841.	vermindering aan waarde.
5 pCt. werk. schuld	101 $\frac{3}{8}$ pCt.	96 $\frac{1}{8}$ pCt.	4.64 pCt.
2 $\frac{1}{2}$ » » »	53 $\frac{3}{8}$ »	49 $\frac{1}{8}$ »	6.79 »
4 $\frac{1}{2}$ » oblig. synd.	92 $\frac{3}{8}$ »	86 $\frac{1}{8}$ »	6.55 »
3 $\frac{1}{2}$ » » »	77 »	70 $\frac{1}{8}$ »	7.95 »
5 » Oostl. losrenten	99 $\frac{1}{8}$ »	93 $\frac{1}{8}$ »	5.24 »
Certificat. uitg. schuld	7 $\frac{1}{8}$ »	2 $\frac{1}{8}$ »	8.93 »
Kansbilj. » »	f 23 $\frac{3}{8}$ »	f 21 $\frac{1}{8}$ »	9.14 »

buiten en behalve het verlies van 2 $\frac{1}{2}$ pCt. voor derving van intrest op de beide laatste effecten-soorten. — Gedurende hetzelfde tijdvak zijn de prijzen der effecten, ten laste van Oostenrijk, dat met ter daad deel nam aan de krijgsoperatiën in het Oosten en daardoor tot buitengewone uitgaven werd gedwongen, met slechts twee pCt. (de 5 pCts. Metalliek van 105 $\frac{1}{8}$ op 103 $\frac{1}{8}$) de prijzen der Russische effecten, in weerwil eener aanzienlijke vermeerdering van schuld, waarvan een goed gedeelte nog moet geplaatst worden, nauwelijks twee pCt. vermindert.

De schrikbarende vermindering in de waarde onzer nationale effecten heeft dus plaats gehad gedurende een tijdvak, dat de prijzen der overige Europese effecten zich nagenoeg staande hielden; dat tusschen de regering en de meerderheid der volksvertegenwoordiging, zoo ten opzichte der wijzigingen in de grondwet als der voorgestelde financiële wetten, de beste overeenstemming bestond; dat zoowel het moederland als deszelfs koloniën met vrede en voorbeeldige rust gezegend waren en onder 's hemels bescherming geenerlei ramp dezelve trof; dat de productie van Java op heugelijke wijze toenam; dat de zeer aanzienlijke veilingen der handelmaatschappij geregeld voortgang hadden; dat de beurzen niet door financiële schokken werden geteisterd; dat de kapitalen veelal in overvloed voorhanden waren, enz. Kan men zonder schrik daaraf denken, hoe diep 's rijks krediet zoude gezaakt zijn, indien de omstandigheden minder gunstig waren geweest?

Tegenover deze *onbestwispbare daadzaken* kunnen de laffe vliegrijen van hen, die steeds de magthebbers prijzen, om ze na hun aftreden te belasteren, te verguizen; (getuige hun verachtelijk gedrag nopens koning *Willem I*), en die thans zoo hoog opgegeven van de vaderlandsliefde, het beleid, de bekwaamheid schrandereheid, kunde, doorzigt, ervarenheid, geestkracht, minzaamheid en vele andere edele hoedanigheden van den jongen genialen, voortreffelijken minister (1) slechts medelijden verwekken.

Het laat zich veeleer voorzien, dat grootsche plannen, gelijk dat, waarvan hiervoren is gesproken, met geen goed gevolg zullen kunnen ten uitvoer gebragt worden, zoo lang niet de heer ROCHUSSEN door het volgen van een ander stelsel het diep geschokte vertrouwen van den staat hersteld of de door Z. Exc. geoccupeerde plaats aan eenen staatsman, die meer vertrouwen weet in te boezemen, zal gecedeerd hebben.

De prijs der publieke effecten is de thermometer ter juiste beoordeeling van het vertrouwen in zekeren staat, en, wij herhalen het, nimmer heeft deze thermometer ten opzichte van Nederland, bij vergelijking met andere staten, zoo laag gestaan als sedert het beheer van zaken in handen van den tegenwoordigen minister van financiën is gekomen.

Daarom zou het overbodig zijn, op dit oogenblik in uitvoerige beschouwingen, nopens de plannen van den graaf VAN DEN BOSCH, te treden.

Opmerkenswaardig is het, dat in den brief van dien staatsman juist van de eenige *reeds* vermeerdering der bijdragen van de overzeesche bezittingen, *door de provisie der handelmaatschappij matiger te stellen*, met geen woord gewag is gemaakt. Doch het was niet noodig. Zoo algemeen is onder alle klassen der bevolking, met uitzondering misschien van eenige haatzuchtige houders van aandeelen in de handelmaatschappij, de overtuiging, dat de buitensporige winsten dier gemonopoliseerde inatelling niet te vereenigen zijn met de belangen van den staat; zoo algemeen is de wrevel en de verontwaardiging, dat het misschien zelfs gevaarlijk zoude zijn, daaraan nog voedsel te geven. Ook hebben zich, ja, de meeste leden der Tweede Kamer, bij het onderzoek der begroetings-wetten voor 1841, zoo wel in de afdeelingen, als in de openbare zittingen, reeds onbewimpeld en krachtig tegen het (onder de zoogenaamde nieuwe regering geslotene) volgens sommigen ongrond-

(1) Deze uitdrukkingen zijn te vinden in het *Algemeen Handelsblad* van de maanden *sept.* tot *november*. In de laatste twee maanden zijn misschien nog andere den den heer ROCHUSSEN onbetreffende geworden.

wettige, en algemeen als allernadeeligst beschouwde kontrakt met de handelmaatschappij verklaard, en de regering heeft ten slotte hare beste pogingen beloofd om wijzigingen in dit eerst zoo warm verdedigde kontrakt te verkrijgen. Hoe verheugend het zijn moge door den aandrang der Tweede Kamer de slapheid der regering overwonnen en het oogenblik genaderd te zien, waarop de sinds jaren herhaaldelijk door ons behandelde vraag: ZAL DE NATIE NOG LANGER BLOEDEN TEN VOORDEELE DER HANDELMAATSCHAPPIJ? ontkennend zal mogen worden beantwoord, — zoo diep is het te betreuren, dat door het lange, lange nitstel der verbeteringen de natie van zoo vele millioenen beroofd is, de schulden en drukkende belastingen met zoo vele millioenen verhoogd zijn geworden.

Niet zonder eenige zelfvoldoening zien wij aldus het getal der, in deze kolommen, als in het werkje *MISSISSIPPI* aanbevolen verbeteringen op het punt van al weder met eenige te worden vermeerderd, en onze geregte hoop bevestigd, dat met der tijd eene onafhankelijke volksvertegenwoordiging al onze welgemeende wenschen zal bekroonen. Mogt dit tot heil van het vaderland spoedig geschieden!

X. X.

Voorstel tot wijziging van het Reglement voor de provinciale staten in Gelderland.

(Ingezonden.)

Men wil, algemeen, dat bij de hooge staatsmagten, sedert het verhandelde in de dubbele Kamer over de veronachtzaming der grondwet, en vooral na de zoo plegtstatig bezworen gewijzigde grondwet, dezelve in eene omgekeerde rede geraakt is tot de aandeelen in de handelmaatschappij; dat is, de waarde van het eens is zoo veel gerezen, als de prijscourant van de laatste gedaald is.

Het Reglement omtrent de zamenstelling der staten in de provincie Gelderland heeft, als een aanhangsel van de grondwet, gedeeld in den geest van minachting voor eenige hoofdbepalingen, daarin voorkomende. Zal nu dezelve oorzaak hier hetzelfde gevolg hebben? Met andere woorden: Is het te verwachten, dat, zonder aanleiding van buiten, dit reglement mede in eerbied herwinnen zal, wat het verloren, of, wellicht, nimmer bezeten heeft?

Met deze hoop kan althans de ondervindingrijke man zich zeker niet vleijen, en daarom is het waarlijk te wenschen, dat die verordeningen eenige wijzigingen ondergaan, die meer overeenkomstig kunnen geacht worden met den steeds betoonden geest en zin der meerderheid van de staten.

Uit deze denkbeelden zijn voortgevloeid de projectveranderingen, welke, door middel van uw zoo gretig gelezen dagblad, aan de kennisneming van den koning, aan de beoordeeling van het publiek en aan de ernstige overdenking van de staten zelve worden blootgelegd, met verzoek aan alle diegenen, welke waarde hechten aan ons kostelijk (!) kiesings-stelsel, om derzelve gedachte over de navolgende of over de noodzakelijkheid van nog meer andere veranderingen, op dezelfde wijze, te willen mede deelen.

Art. 75 van het door ieder lid der staten bezworen reglement houdt in:

» De leden der staten, welke gedurende twee gewone » op elkander volgende vergaderingen, zonder wettige redes » nen, uit dezelve weg blijven, zullen bij het einde der » tweede vergadering door de staten verklaard worden, » uit hunnen post vervallen te zijn; blijvende, indien » er redenen van verontschuldiging mogten zijn aan- » gevoerd, deze aan de beoordeeling der staten onder- » worpen.»

Te wijzigen als volgt:

De leden der staten, welke in de vergaderingen, bestemd voor de keuze van leden in de Tweede Kamer of ter vervulling van vacatures in het collegie van gedeputeerden, zonder wettige redenen, uit dezelfde weg blijven, zullen, na afloop dier bijeenkomsten, verklaard worden van hunne posten vervallen te zijn; blijvende, indien er redenen van verontschuldiging mogten zijn aangevoerd, deze aan de beoordeeling der staten onderworpen.

Daarentegen zal het een der leden vrijstaan, op, wanneer bijzondere omstandigheden, lusteloosheid, onverschilligheid, of andere bedenkingen, hem van de opkomst in andere, dan de gewone, beoorende vergaderingen, zonden kunnen onmogelijk maken of de geringste opoffering vereischen,

weg te blijven zonder eenige kennisgeving, zoo dikwerf als zij zullen verkiezen, al ware het ook, dat door zulk een wegblijven, de provinciale belangen werkelijk mogten komen te lijden, of de klachten der ingezetenen, wegens schending der grondwet, onafgedaan moesten blijven liggen.

Toelichtende aanmerking.

De leden der provinciale staten laten zich, wat hunne aan den dag gelegde belangstelling en naauwgezetheid betreft, gevoeliglyk onderdeelen in vier klassen: als

Eerste klasse: Tot dezulken behooren zij, die ééne enkele maal in de vergadering verschijnen, gedurende al den tijd van derzelver zitting, om den eed af te leggen bij art. 138 der grondwet voorgeschreven: luidende

» Ik zweer dat ik de reglementen in deze provincie zal achtervolgen en nakomen, en voorts de wetvaard van deze provincie, met alle mijn kracht en zal bevorderen.»

Tweede klasse: Hieronder mogen zij zich rangschikken, die alleen dan in de vergadering opkomen, wanneer leden voor de Tweede Kamer of voor het collegie van gedeputeerden moeten gekozen worden.

Derde klasse: Het getal tot deze behoorende is veel grooter — dat zij uit liefde tot de waarheid gezegd — maar na de tweede week der opening zijn de maaltijden afgelopen en de presentie-zelden ten beste gegeven; en hoe veel leden telt men dan nog boven het minimum om te kunnen delibereren?

Vierde klasse: daartoe behooren die weinigen, welke nooit wegblijven, dan om onherroepelijke redenen; die opkomen *quand même*, dat is, zelfs dan nog, wanneer voor de eene vergadering 23 en de daarop volgende niet meer dan 12 presente leden van de 90 zijn ingeschreven.

Het is duidelijk en klaar voor een ieder, dat, indien deze classificatie juist is, het tegenwoordig art. 75 van het reglement niet is nagelèfd; want wie zal een voorbeeld van vervallen-verklaring van steeds wegblijvende heeren, kunnen aanhalen? Wordt nu het bedoelde artikel gewijzigd naar het voorstel, dan kan, in het vervolg, zonder eenig gewetens-bezwaar of veronachtzaming van bestaande instructiën, reglementair gedaald worden, wat nu daadwerkelijk plaats vindt; te weten: dat de belangrijkste zaken, waarbij de openbare orde, de regten der ingezetenen zijn betrokken, onafgedaan blijven liggen, ten gevolge van het, tegen eed en plicht, straffeloos wegblijven van 67 of 78 leden van de provinciale staten.

Art. 87. — De leden van gedeputeerde staten, welke gedurende twee op elkander volgende maanden, zonder welkige redenen, uit de vergaderingen van gedeputeerde staten wegblijven, zullen door de algemeene staten-vergadering verklaard worden van derzelver commissiën in gedeputeerden te zijn vervallen; blijvende, indien er redenen van veroortschuldiging mogten zijn aangevoerd, deze aan de beoordeeling van de algemeene vergadering onderworpen.

Te wijzigen als volgt:

De leden van gedeputeerde staten eenmaal benoemd, zullen als zoodanig, gedurende den vollen tijd van derzelver zittingen, de voor die betrekking vastgestelde jaarwedde — na aftrek der absentie, ter vermeerdering der presentie-gelden — blijven genieten: om het even, of inmiddels aan dezen het stemregt en dus het radicaal ontuomen zij, dan wel, bij geen geestvermogens en lichaamskrachten onherstelbaar verloren zijn.

Toelichtende aanmerking.

Het is van algemeene bekendheid, dat financiële en lichamelijke revolutiën bij twee leden uit het collegie van gedeputeerde staten plaats vindt; zoo dat de één, nadert zoo vele jaren, als er maanden in het tegenwoordig artikel 87 gegund worden om weg te blijven, de vergaderingen niet meer heeft moess bijwonen; terwijl het tweede bedoelde lid in geen drie jaren heeft kunnen opkomen, zelfs niet eens, om den eed af te leggen — en ook, *physiquement parlant*, nooit meer in de vergadering zal kunnen verschijnen.

Voor deze natuurlijk een reglementaire verhindering zijn geene veroortschuldigungen denkbaar, men heeft ook noch bij de provinciale, noch bij de gedeputeerde staten eenige veroortschuldiging — voor zoo verre bekend is — te berde gebracht, veel min in beoordeeling gesteld.

In dezen stand van zaken is de voorgestelde wijziging, op artikel 87 uitgedacht, allezins wenschelijk voor de bedoelde leden en misschien niet onverschillig in de toekomst; want bij de in zwang zijnde, en zoo het schijnt, ook wel zallende blijven, slenter van herkiezen, kan althans één van de opgegeven voorbeelden zich wederom voordoen; en wanneer, na de invoering

van die wijziging, in plaats van zeven leden, niet meer dan vijf kunnen opkomen, wegens gebreken, aan hoogen onderdom eigen, dan compromitteren zich even zoo min de presente onvoldtallige leden, als de heer loco-voorzitter der vergadering (1), om bij voorbeeld een conflict op te werpen, ter zake van een ingesteld reglement, tegen de uitvoering van een provinciaal reglement, dat bij een adres van belanghebben is beweerd te zijn *ongrondwettig*; maar waaromtrent de provinciale staten niet hebben kunnen beraadslagen, om reden hetzelfde commissoriaal is gemaakt, en het rapport niet in tijds is geschied, en de leden van de provinciale staten ten getale van tusschen de 60 à 70 in de twee laatste vergaderingen eigendunkelijk zijn weggebleven.

X.

Alweer iets over het postkantoor te Leiden.

Er is vroeger wel eens over gesproken, of er op het postkantoor te Leiden brieven geopend worden al of niet. Foei, hoe boos! Alles gaat er zoo ordelijk toe, dat het een plezier is. Men leze.

Heden komen er drie brieven van Rotterdam, één voor mijn hospes, twee voor mij; mijne hospita wil met 45 losse centen betalen, doch de brieven-besteller weigert deze aan te nemen, eischt zilver geld, dat mijn hospes (een bakker) niet voorhanden heeft, en neemt nu de drie brieven terug. Mijn hospes stuurt om zijn brief, met 15 losse centen, en ontvangt denzelfden oogenblikkelijk; mij daarentegen worden beide brieven geweigerd, omdat ik met centen betalen wil; één brief wil men evenmin afgeven voor 15 losse centen en er staat toch duidelijk op het adres 15 Cts. Men wil volstrekt in zilver geld betaald zijn, en vordert dat beide brieven te gelijk worden afgehaald. Ik heb aan dien eisch voldaan; en verzoek u bovenstaande regelen te plaatsen, opdat een iegelijk wete, dat, zoo er al eens klachten over geuit worden, er toch ook menschen zijn, (het mogen er dan ook slechts weinige wezen) die beseffen, welke goede orde er, tot gemerk der ingezetenen, heerscht op het postkantoor te Leiden.

(1) Art. 15 der instructie voor de gouverneurs in de provinciën zegt, titel 2 van de verplichtingen der gouverneurs: Aan de gouverneurs is te het algemeen opgedragen het toezigt op de rigtige uitvoering van alle wetten, reglementen en verordeningen die op hoog gezag zijn of verder zullen worden uitgevaardigd, en insouderheid mede op de naauwkeurige in achtneeming van alle bij grondwet gemaakte bepalingen.

Advertentien.

Op den 31sten December 1840 is tusschen de Ondergeteekenden **GEORGE LOUWIS DEWIJK CAREL HENDRIK GRAAF VAN RANZOW**, Commissionair in Effecten, en **Mr. ABEND ANTHONIJ ROUKENS**, Particulier, beide wonende te Arnhem, voor eenen onbepaalden tijd, en ingaande met 1° Januarij 1841, eene **VENNOOTSCHAP** aangegaan, onder de firma van **VAN RANZOW en COMP.**, ten voorwerp hebbende, het **KASSIERSCHAP**, den **WISSELHANDEL**, den **COMMISSIE-HANDEL IN EFFECTEN**, en den **HANDEL IN SPECIËN**. — Het drijven van dezen handel, en het voeren der teekening van de firma is uitsluitend aan **Mr. A. A. ROUKENS** opgedragen; niettemin zijn beide Vennoten solidair aansprakelijk voor de verbindtenissen en handelingen der firma. De ontbinding dezer Vennootschap zal niet kunnen plaats hebben dan met het einde van het loopende Jaar, hetzij ten gevolge van opzegging van eenen der beide Vennoten, ten minste drie maanden te voren, of wel ten gevolge van overlijden.

Arnhem, den 31sten December 1840.
**VAN RANZOW,
A. A. ROUKENS.**

Kantoor van PLAATSVERVANGING VOOR DE NATIONALE MILITIE TE ARNEEM.

De Ondergeteekende, gedurende eenige jaren, zich onledig gehouden hebbende met het bezorgen van **PLAATSVERVANGERS & NOMMERVERTWISSELAARS** voor de **NATIONALE MILITIE**; heeft de eer, zijne geëerde Begünstigers te berigten, dat, op zeer aannemelijke voorwaarden, voor de aanstaande liding bij hem zijn te bekomen, Plaatsvervangers en Nommervertwisselaars; behoevende slechts een vierde der bedongen som, na inlijving en goedkeuring van den Plaatsvervanger, gestort en het overige in termijnen of na volbragten diensttijd te worden betaald; dat wijders vóór de liding tegen eene matige en vaste som of premie, waarborg kan verkregen worden, omtrent het eventueel dienstpligtig worden der lotelingen; en

eindelijk dat hij instaat voor de door hem te leveren personen, gedurende de bij de wet geordende dienst, en alle kosten voor zijne rekening neemt, en te hoogenaamd geene bijbetalingen meer behoeven gedaan te worden, belovende eene prompte bediening. *Arnhem franco.*

Arnhem, 4 Januarij 1841.

F. H. SWEENE.
Pastoorsteeg No. 136.

+++ Er wordt gevraagd, tegen Mei aanstaande, +++ eene bekwame **KEUKENMEID**, liefst +++ van de Protestantsche Godsdienst, in een groot huisgezin, tegen een goed loon. — Adres, brieven franco, onder Letter J, aan de **FRANZ PHILIPP RYMAN MENSING**, Boekhandelaars te 's Gravenhage.

Théâtre Français.

MERCREDI 6 JANVIER 1841:
N°. 7 DE L'ABONNEMENT:

**Ma Prima Donna
OU LA SCÈNE DU LAIT.**

Comédie en un acte, mette en scène.

LA FIANCÉE DU FLEUVE.

Faudeville en deux actes,
par Mr. SCRIBE.

On commencera à 7 heures.

Markt-prijzen.

Nijmegen, 4 Januari 1841.

Tarwe was heden, door zeer geringen aanvoer, 25 cents per mud hooger en vond genegen koopers; Hooglandsche f 8,50 à f 9,50; — gewone *landische* en Inlandsche f 7,75 à f 8,50; — Blaauwpuntige f 7,40 à f 7,60; — Rogge, met veel aanvoer, tot ruim de vorige prijzen afgegaan, f 5,20 à f 5,60; — Gerst blijft begeerd; Winter- f 4,50 à f 4,75; — Zomer- f 4,25 à f 4,50; — Boekweit in een doos, f 5,40 à 5,70; — Haver weinig ter veil, en, met genegen koopers, van f 2,25 à f 2,70; — Erwtien bijna niet ter markt; voer Graauwe werd f 8 geboden, en à f 9 opgehouden; — Groene f 8 à f 8,50; — Witte f 6 à f 6,50; — Koolzaad werd steeds op f 15 gehouden en zou, bij partijen, tot ruim f 14 te verkoopen zijn. — Rood Kloverzaad 40 à 48 cents per Nederlandsch pond.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 5 Jan. 2 El 5 Palm 5 Duim; gew. 5 Duim; gev. 0 D.

Prijs-Courant der Effecten.

MAANDAG 4 JANUARI.		Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers van 4 n.
NEDERL., Werk. Schuld à 2½ pCt.		49½	49½	49½
Dito Dito . . . » 5 »		96½	96½	96½
Uitgestelde Schuld . . . »				
Kansbiljetten f		21½	21½	21½
Amortisatie-Syndicaat. à 4½ pCt.		70½		
Dito Dito . . . » 3½ »				
Handelmaatschappij . . . » 4½ »		158½	159½	159½
Nieuwe Dito . . . » 4½ »				
Nieuwe Dito 1837 . . . » 4½ »				
Oostindische Leening » 5 »		93½	94	94
Spoorweg Haarlem . . . »		93		
Aand. Rijn-Spoorweg . . » 4½ »				
FRANZ. Inschrifv. G. B. » 3 »		77½		
SPANJ. Leeping Ardoins » 5 »		22½	22½	22½
Dito onbep. stuk. . . » 5 »				
Passive »				
Deferred »				
Fransche Uitgestelde »				
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 3 »				
RUSL. H. & C. 1798, 1816. » 5 »		104½	104½	104
Dito 1828, 1829 . . . » 5 »		103½	103½	103½
Dito 1831, 1833 . . . » 5 »		97		
Oblig. te London . . . » 5 »		102	102½	
Dito te Hamburg. . . » 5 »		102		
Inschrifving in Assign. » 6 »		67½	67½	
Certific. van dito . . . » 6 »		69½	69½	
POLJ. Aandeel. à fl 300 » f				
Dito à fl 500 » »				
OOSTERL. Aand. à fl. 100 » f				
Dito à fl 250 » »				
Metalliek » 5 »		101½	103	
Dito » 3 »				
Dito » 2½ »				
BRAZILJ. Dito dito » 5 »		73½		

Te Arnhem, bij **C. A. THIEME**, Boekdrukker.